

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Reactie op I.J.M.A. Hustings-Goes: 'Moet een huisarts de patiëntenkaart verstrekken aan een letselschadeadvocaat?'

Hendriks, A.C.; Meersbergen, D. van

Citation

Hendriks, A. C., & Meersbergen, D. van. (2016). Reactie op I.J.M.A. Hustings-Goes: 'Moet een huisarts de patiëntenkaart verstrekken aan een letselschadeadvocaat?'. *Tijdschrift Letselschade In De Rechtspraak*, 2(4), 31. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/43482>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Leiden University Non-exclusive license](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/43482>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

107. Moet een huisarts de patiëntenkaart verstrekken aan een letselschadeadvocaat?

MR. DRS. I.J.M.A. HUSTINGS-GOES

Het is onduidelijk welke medische informatie huisartsen mogen verstrekken en aan wie.

Als letselschadeadvocaat vraag ik geregeld het huisartsendossier op van cliënten. Om de zoveel tijd is er een huisarts die te kennen geeft niet het gehele medische dossier aan mij te willen verstrekken, omdat hij of zij opmerkt dat niet alle informatie relevant is voor de letselschadezaak en hij betwijfelt of de patiënt zich dat realiseert. De huisarts meldt dan aan de patiënt dat hijzelf een kopie van zijn dossier kan komen ophalen en daarna aan mij kan verstrekken.

Laat voorop staan dat het goed is dat (huis)artsen zich afvragen of zij wel zomaar medische informatie aan 'derden' mogen verstrekken. Welke informatie wanneer precies aan wie verstrekt mag worden is echter vaak nog onduidelijk.

Hieronder zal ik specifiek ingaan op de situatie dat een advocaat van een patiënt een afschrift van het medisch dossier opvraagt vanaf de datum van bijvoorbeeld een verkeersongeval, met het doel dit voor te leggen aan zijn medisch adviseur en te gebruiken in de juridische afwikkeling van een letselschadezaak (inclusief eventuele gerechtelijke procedures).

Laten we beginnen bij het recht van de patiënt zelf op inzage en afschrift van zijn medisch dossier (artikel 7:456 van het Burgerlijk Wetboek (BW) jo. artikel 7:454 BW). Dit is een belangrijk patiëntenrecht. De arts moet de patiënt op diens verzoek inzage in zijn dossier geven en/of een kopie daarvan verstrekken. Alleen wanneer dit noodzakelijk is voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van een ander dan de patiënt mag inzage c.q. afschrift van het dossier achterwege blijven. Deze uitzondering geldt bovendien alleen als beargumenteerd kan worden dat de persoonlijke levenssfeer van die ander door inzage zou worden geschonden. Daarbij geldt voorts nog dat het belang van bescherming van de privacy van de ander zwaarder moet wegen dan het belang dat de patiënt heeft op inzage in zijn

dossier. Dit zal niet snel voorkomen. Als de patiënt om inzage of afschrift vraagt, moet de arts hier 'zo spoedig mogelijk' gehoor aan geven. Algemeen wordt aangenomen dat dit in ieder geval binnen twee tot vier weken na het verzoek dient te gebeuren.

Dan komen we bij een verzoek van een letselschadeadvocaat. De advocaat wordt in beginsel gezien een verlengstuk van zijn cliënt, in dit geval de patiënt. Via een medische volmacht machtigt de patiënt zijn advocaat (en/of diens medisch adviseur) zijn medische gegevens op te vragen. Met toestemming van de patiënt mag de advocaat inzage en afschrift van het dossier hebben, met dezelfde beperkingen als die gelden voor de patiënt zelf (zoals hierboven weergegeven). De advocaat zal dan wel een schriftelijke volmacht van de patiënt moeten overleggen, zodat er geen twijfel bestaat over de toestemming van de patiënt om de behandelend arts te ontheffen van zijn beroepsgeheim (zwijgplicht). De patiënt verklaart in die volmacht dat de advocaat namens hem of haar de medische informatie die noodzakelijk is voor de afwikkeling van de door de patiënt geleden schade mag opvragen, inzien en uitwisselen.

Een huisarts is mijns inziens dan ook juridisch verplicht om mee te werken aan een verzoek van een letselschadeadvocaat van zijn patiënt om afschrift van het patiëntendossier, tenzij de uitzondering van bescherming van de persoonlijke levenssfeer van een ander dan de patiënt aan de orde is en dat belang zwaarder weegt dan het belang van de patiënt bij inzage in zijn huisartsendossier.

De KNMG geeft in haar richtlijnen inzake het omgaan met medische gegevens van januari 2010 echter aan dat wanneer de behandelend arts toch twijfels heeft over de verstrekking van de gevraagde informatie, het verstandig is om hierover afstemming te hebben met de patiënt (ondanks de toestemming). Als de patiënt persisteert in het

verstrekken van de informatie, bestaat volgens de KNMG de mogelijkheid (mijn inziens de verplichting) om de patiënt een kopie te verstrekken van zijn dossier. Hiermee kan de patiënt dan zelf bezien welke informatie verstrekt gaat worden aan de advocaat en diens medisch adviseur. Dit is ingegeven vanuit de vrees dat het verstrekken van een heel dossier ertoe kan leiden dat irrelevante gegevens in een letselschadeprocedure een rol gaan spelen, wat nodeloze inbreuk op het medisch beroepsgeheim en de privacy van de patiënt zou zijn.

Dit is volgens mij een uitzondering die niet in boek 7 van het BW staat en derhalve juridisch gezien niet toegestaan is. Uiteraard begrijp ik de vrees in de richtlijn, maar het is juist mijn werk als letselschadeadvocaat om ervoor te zorgen dat irrelevante gegevens geen rol gaan spelen in de procedure. Het niet verstrekken van een afschrift aan de advocaat kan in de praktijk van de letselschadeadvocaat tot onwerkbaar situaties leiden, omdat hierdoor de advocaat zijn cliënt niet kan 'ontzorgen' door namens hem medische informatie op te vragen. De letselschadezaak loopt daardoor onnodige vertraging op.

Artsen moeten en kunnen erop vertrouwen dat de advocaat zijn cliënt goed heeft ingelicht over het doel en de gevolgen van een medische volmacht. Daarnaast geldt ook voor de advocaat een beroepsgeheim, net als voor diens medisch adviseur. Het is ten slotte aan de medisch adviseur en de advocaat om, in overleg met de cliënt, te beoordelen welke medische informatie juridisch van belang is voor de letselschadezaak en niet aan de behandelend arts.

Tijd voor de KNMG om de richtlijn te herzien?

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met de auteur van deze bijdrage.

Reactie

Goed advies is altijd welkom. Dat geldt in het bijzonder met betrekking tot de *Richtlijn omgaan met medische gegevens*. Deze richtlijn, waarin artsorganisatie KNMG beschrijft op welke wijze artsen mogen en moeten omgaan met medische gegevens, is wellicht de meest geraadpleegde richtlijn van de KNMG. Dit vanwege de complexiteit van de privacyregels en het medisch beroepsgeheim. Thans wordt bovendien de laatste hand gelegd aan actualisatie van deze richtlijn. Kortom, suggesties voor verbetering zijn meer dan welkom!

Maar wat is nu eigenlijk het punt dat mevrouw Hustings maakt? En welke concrete suggestie doet zij om deze richtlijn aan te passen?

Mevrouw Hustings lijkt het onjuist en onwenselijk te vinden dat de KNMG artsen adviseert om bij twijfel niet zonder meer medewerking te verlenen aan verzoeken van advocaten om een afschrift van een medisch dossier toe te sturen. Waarom doet de KNMG zo 'moeilijk'? De arts moet de zekerheid hebben dat betrokkene wel echt advocaat is, en niet zomaar een 'juridisch adviseur', en optreedt

namens de patiënt van de arts en niet namens een ander. Dat alles is, zeker bij personen die menen dat een enkel telefoontje naar een arts volstaat om een dossier te bemachtigen, niet altijd even duidelijk.

Het uitgangspunt van de KNMG-richtlijn is dat een advocaat met toestemming van de patiënt inzage en afschrift van het dossier mag hebben. Slechts als een arts twijfels heeft over het verstrekken van de gevraagde informatie, adviseert de KNMG voorzichtigheid te betrachten. De KNMG meent dat het van zorgvuldigheid getuigt als

Herziening KNMG-richtlijn?

artsen hun patiënten wijzen op de mogelijke gevolgen en risico's van het sturen van een afschrift van een volledig dossier naar een derde, waaronder een advocaat, en dat de patiënt ervoor kan kiezen zelf een kopie van het dossier in ontvangst te nemen en dit dan over te dragen aan zijn advocaat. Dat dit op grond van boek 7 BW niet zou zijn toegestaan, is ons niet gebleken. Sterker, art. 7:456 BW kent de patiënt met zoveel woorden het recht op een afschrift van het dossier toe. Dit KNMG-advies is hiermee geheel in lijn. De stelling van mevrouw Hustings dat dit tot 'onwerkbaar situaties' kan leiden en dat hierdoor 'onnodige vertragingen' optreden wordt op geen enkele wijze door haar onderbouwd en is ook geenszins geloofwaardig.

Het argument dat de advocaat en de medisch adviseur ook een beroepsgeheim hebben en dus zonder meer recht op informatie hebben, overtuigd evenmin. Ook voor professionals met een beroepsgeheim geldt als regel dat zij pas medische persoonsgegevens mogen uitwisselen na voorafgaande toestemming van de betrokken patiënt.

De KNMG maakt daarom geen gebruik van het goedbedoelde advies van mevrouw Hustings om haar richtlijn op dit punt aan te passen. Bij dit alles merken wij ten overvloede op dat het wat verwarrend is dat mevrouw Hustings haar pleidooi tracht kracht bij te zetten door diverse zinnen uit de KNMG-richtlijn geheel of gedeeltelijk letterlijk over te nemen, zonder aanhalingstekens en zonder te vermelden dat die zinnen juist het standpunt van de KNMG weergeven. Maar wellicht is dat het ultieme bewijs dat mevrouw Hustings het *au fond* niet zo oneens is met de KNMG.

De nieuwe *Richtlijn omgaan met medische gegevens* komt overigens tweede helft 2016 uit.

Aart Hendriks, coördinator gezondheidsrecht KNMG
Diederik van Meersbergen, adviseur gezondheidsrecht KNMG

Naschrift

Dank voor de reactie op mijn artikel. Op zich ben ik het niet zo oneens met de KNMG, aangezien ik zoals aan-

gegeven het goed vind dat (huis)artsen zich afvragen of zij wel medische informatie aan een 'derde' mogen verstrekken. De KNMG-richtlijn kan in de regel dan ook prima als naslagwerk gebruikt worden en hier maak ik zelf ook gebruik van, maar mijns inziens is een kleine verduidelijking geen overbodige luxe.

Laat ik voorop stellen dat ik het niet onwenselijk of

Naschrift op reactie.

onjuist vind dat artsen pas medische informatie aan een advocaat verstrekken, als zij gecontroleerd hebben dat het daadwerkelijk gaat om een advocaat en niet zomaar een 'juridisch adviseur'. Daar gaat het mij ook niet om. Kennelijk heb ik mijn punt niet duidelijk kunnen maken. Mijn punt is dat ik in de praktijk geregeld van huisartsen te horen krijg dat zij niet bereid zijn aan mij het gehele dossier te verstrekken, omdat deze huisartsen menen dat niet alle informatie relevant is voor de letselschadezaak. Deze huisartsen twijfelen niet aan mijn identiteit als advocaat en zij twijfelen niet aan het feit dat ik namens cliënt optreed, maar zij twijfelen of zij wel een afschrift van het gehele dossier mogen overleggen. Zij zijn bang dat 'irrelevante' medische informatie een rol gaat spelen in de letselschadeprocedure, terwijl het voorkomen daarvan nu juist mijn werk is!

Ik doel hier overigens ook alleen op huisartsen. In de praktijk heb ik namelijk nog nooit meegemaakt dat ik van een Centraal Medisch Archief van een ziekenhuis geen integraal afschrift van het medisch dossier van een cliënt/patiënt ontving.

Over de opmerking dat boek 7 niet zou verbieden om patiënten zelf een afschrift te laten ophalen het volgende. Het is juist dat het de patiënt zelf is die primair recht heeft op een afschrift van zijn dossier. Ook daar gaat het mij niet om.

Mijn punt is dat boek 7 geen andere uitzondering toelaat als het gaat om het verstrekken van een integraal afschrift, dan wanneer dit noodzakelijk is voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van een ander dan de patiënt. Ik merk in de praktijk dat huisartsen de persoonlijke levenssfeer van hun eigen patiënt proberen te beschermen door mij geen integraal afschrift te verstrekken, omdat zij menen dit niet zomaar te mogen en/of omdat ze bang zijn dat irrelevante medische gegevens een rol gaan spelen in de letselschadezaak. Ik word dan gevraagd specifieke vragen te stellen aan de huisarts of de huisarts vindt dat de patiënt zelf het dossier maar moet komen ophalen, zodat de huisarts zeker weet dat hij volgens de procedures gehandeld heeft. Kortom, er heerst volgens mij verwarring bij huisartsen over de rol van de letselschadeadvocaat en over de vraag of zij een integrale kopie van hun dossier aan een advocaat mogen verstrekken. Mijn concrete suggestie is dan ook om op dat (kleine) onderdeel de richtlijn te verduidelijken.

Ten slotte wens ik nog kort te reageren op de niet onderbouwde stelling dat het niet geloofwaardig zou zijn dat de letselschadezaak vertraging oploopt doordat cliënten zelf hun dossier moeten opvragen bij de huisarts en dat dit tot onwerkbaar situaties kan leiden. Een voorbeeld. Ik heb een Poolse cliënt die slecht Nederlands spreekt. Zijn dochter tolkt tijdens onze gesprekken op kantoor. Cliënt vertelt het moeilijk te vinden om steeds alle informatie over zijn schade zelf te moeten aanleveren, tevens gaat de communicatie naar de ongevallenverzekering niet goed omdat hij steeds verkeerde gegevens aanlevert. Ik bespreek met hem dat, aangezien ik toch medische informatie moet opvragen bij zowel het ziekenhuis als zijn huisarts, ik deze medisch informatie na beoordeling van onze medisch adviseur, met zijn goedkeuring, zal doorzenden aan de medisch adviseur van de ongevallenverzekering. Dit is inmiddels vier maanden geleden. Van het ziekenhuis heb ik binnen twee weken de gevraagde informatie binnen. De huisarts weigert om voormelde redenen en vraagt cliënt zelf de gegevens op te vragen. Ik bericht cliënt via de e-mail en via zijn dochter en hij heeft toegezegd de stukken bij de huisarts op te halen en langs te zullen brengen. Tot op heden is hem dit niet gelukt, vanwege de stress die dit hem bezorgt en omdat zijn hoofd er niet naar staat. Gevolg is dat de letselschadezaak stilligt en ik mijn cliënt niet kan 'ontzorgen'.

Een kleine wijziging c.q. verduidelijking van de KNMG-richtlijn is mijns inziens in de praktijk nog steeds welkom. Ik adviseer concreet de volgende tekst uit de richtlijn van 2010 niet meer op te nemen in de nieuwe richtlijn van 2016: "Het verstrekken van een afschrift van een heel dossier kan er echter toe leiden dat irrelevante gegevens in de procedure een rol gaan spelen. De behandelend arts aan wie een afschrift van een heel dossier wordt gevraagd, mag van de belangenbehartiger van de patiënt of diens medisch adviseur verlangen dat een dergelijk verzoek wordt toegelicht." Ten slotte stel ik de volgende aanpassing voor in de tekst van de richtlijn uit 2010: "Als de behandelend arts twijfels heeft over de verstrekking van de gevraagde informatie is het verstandig afstemming te hebben met uw patiënt (ondanks de toestemming). Als de patiënt persisteert in het verstrekken van de informatie aan de advocaat, bent u wettelijk verplicht de advocaat een kopie te verstrekken van het gehele dossier van de patiënt. Gaat het om een andere belangenbehartiger dan een advocaat, dan bent u in ieder geval verplicht de patiënt een kopie te verstrekken van zijn/haar dossier. Hiermee kan de patiënt zelf bezien welke informatie wel/niet verstrekt gaat worden."

Inge Hustings-Goes

Over de auteur

Mr. drs. I.J.M.A. Hustings-Goes is advocaat gezondheidsrecht bij NeXT Advocaten.